

KIRKEBLAD

FOR

DAVIK

Nr. 1	Utkommer annenhver måned	Februar 1930	Utgiver og redaktør: Sogneprest Slaattellid Davik	I. årg.
-------	--------------------------	--------------	---	---------

Guds ære.

Herre Gud, ditt dyre navn og ære
over verden høit i akt skal være,
og alle sjæle,
de trette træle,
alt som har mæle,
de skal fortelle din ære.

Gud er Gud, om alle land lå øde,
Gud er Gud, om alle mann var døde.

Om slekter svimler
blandt stjernestimler
i høie himler
utallig vrimler Guds grøde.

Høie hall og dype dal skal vike,
jord og himmel falle skal tillike,
hvert fjell, hver tnde
skal bratt forsvinne,
men op skal rinne,
som solen skinne Guds rike.

Jesus, vår konge.

Se, din konge kommer til dig.

Mat. 21, 5.

En kongeskikkelse som Jesus av Nasaret har aldri vandret på jorden, hverken før eller siden. En forunderlig kongeskikkelse! Ingen stas og prakt:

»Hans adferd var kun ringe,
et asen var hans heste«.

Men allikevel en kongeskikkelse uten make. — Hvilken majestæt i ord og i handling! Selv da han står lenkebundet for det høie råd og for Pilatus og vet, at han skal dø den elendigste forbryterdød, selv da er han trygg på sitt kongekall. »Du sier det; jeg er konge«.

Hvad vilde Jesus? Han vilde vinne verden. Han vilde vinne den fra synden og døden og Satan. De skulde få komme imot ham, alle de onde makter som holder verden bundet. All verdens synd og ondskap, all dødens gru og rædsel, all Satans vold og list, ja selve den hellige Guds vrede over en syndig slekt — det skulde få komme alt sammen og utlade sig over ham. Han vilde seire over det. Han vilde slukke og drukne det i sitt blod. Synden vilde han sone, døden vilde han drepe, Satan vilde han knuse, Guds vrede vilde han forvandle til nådig velbehag. Så vilde han på den fullbragte forsonings grunn reise sin trone, og all verden skulde knele omkring den i takknemmelig tilbedende kjærlighet. Derfor vilde han dø for sitt folk — dø korsets død.

Med denne beslutning red han inn i Jerusalem. En kongelig beslutning, en kongelig alt opofrende kjærlighet, et kongelig brennende alvor. Sandelig, Jesus er konge.

Ja, Jesus er konge, og hvert folk som vil leve må hylde denne konge, bøie kne for ham, lyde ham. Og hver sjæl som vil leve må hylde denne konge, bøie kne for ham, lyde ham. Der er ikke salighet i nogen annen, eller noget annet navn under himmelen, hvorved mennesker kan bli frelst.

I ham er liv og frelse. I hans rike lyser Guds faderkjærlighet som en sol og tender tro og håp og kjærlighet i hjerterne. Da lever de og er glade, glade i lykken og glade under korset, glade i livet og glade i døden. Mens livet visner ellers overalt på jorden, er der en uvisnelig livskraft i Jesu Kristi rike. Fra slekt til slekt seirer denne livskraft atter og atter påny over døden. Jesus er konge.

Menighet, følg din konge! Følg ham på ferden, når han går for å vinne frelse og evig liv for dig med sitt blod. Følg ham i tilbedende andakt. Knel ved hans bord og æt og drikk' i brød og vin hans legeme som han ga i døden, hans blod som han utgjød til dine synders forlatelse. Still dig under hans kors, se ham bøye sitt hode og opgi sin ånd — for dig. Knel ved hans grav. Begrav der din synd og sorg og dødsfrykt. Hør påskebudskapet fra englemunn: Han er ikke her, han er opstanden! Han lever!

Din konge kommer til dig. I ordets og sakramentets ringe drakt drager han inn hos dig. Ban vei og sti; pryd hjerte og hjem; byd ham velkommen; syng og si: Hosanna Davids søn! Velsignet være den som kommer i Herrens navn! Hosanna i det høieste!

Amen.

Efter Thv. Klaveness.

Våre døde.

2. januar: Juditte Pedersdr. Aasnes, f. 1845.
18. ——— Ragnhild Ivarsdtr. Dombestein, f. 1903.
23. ——— Ole Eliasson Vik, f. 1859.

**O Gud gjør dog for Kristi blod
min siste avskedstime god.**

Et forsøk.

Mange steder i by og på land har de i vår tid sine menighetsblad. I Sunnfjord f. eks. er der minst tre slike. Da jeg var i mitt forrige kall, gav jeg i flere år ut »Menighetsblad for Bremanger«. Det gikk meget godt; da jeg reiste hadde bladet en formue på 600 kroner, som blev delt mellem prestegjeldets kirker.

Der vil nu bli gjort et forsøk også her i Davik. Et slikt blad har ikke liten betydning. Ved det kan et Guds ord nå inn også i de hjem som forsømmer gudstjeneste og husandakt. For presten er det et godt redskap; han kan der komme inn på mange ting som ikke egner sig til nærmere behandling i en preken. Alle kristelig interesserte kan her bere frem hvad de har på hjerte. Det kan bli som et samlingssted for alt kristelig arbeide i bygden.

Så ber jeg da om menighetens velvilje og hjelp i dette nye tiltak. For det første tar jeg med glede imot innsente stykker av oppbyggelig innhold eller vedrørende kristelige og kirkelige spørsmål, skole og barneopdragelse o. s. v. Så ville jeg svert. gjerne få melding om alle ofringer, basarer, fester og ellers alt nytt av kirkelig interesse. Man kan sende et brevkort eller underrette mig personlig, ved kirken og ellers, så jeg får notere det.

For det andre trenges der selvsagt Økonomisk støtte, om det skal gå. Trykning og ekspedering kommer på ca. 50 kroner for hvert nummer; dertil kommer portoutlegg. For utenbygds folk som bestiller bladet i posten blir prisen 3 kroner. For dem som hører til menigheten blir kontingentens størrelse frivillig. Man får betale som man hat råd og interesse til. Bladpenger mottar jeg personlig nårsomhelst; kvittering kommer så i bladet, og regnskap ved årets utgang. Skal bladet bære sig må den gjennomsnittlige betaling være en 2-3 kroner. Foreløbig utkommer et nummer annenhver måned. Hvis der blir tilslutning, vil det senere komme ett hver måned. Får bladet ikke tilstrekkelig støtte, så er det jo bare å slutte; det vilde være trist, men dermed er ingen råd.

Måtte da dette lille foretagende bli i alt til Guds ære, så Han kunde få velsigne det, og det kunde bli til litt gagn for våre menigheter. R . S .

Kirkegang.

Hver bygd i Norges land har sin kirke. Somme har både to og tre og flere. Denne ordning grunder sig på gammel norsk lov. Hellig Olavs kristenrett er snart tusen år gammel nu, så den har alderens ærværdighet den gamle norske kirke. Den er ingen opkorning fra idag eller igår.

Det er dem som ynder å streke under, at det står dårlig til med den norske kirke. Og du vet det er skrøpelig mangt og meget i det norske kirkeliv. Det kunde være meget bedre — dersom vi var som vi skulde. Dersom vi tilfulde forstod for en velsignelse vårt folk har hat og har av den norske kirke.

Det er dårlig ja, — det er ikke rare greiene — sier kanskje somme om Norges kirke. Men ta den vekk — jeg tenker vi fikk merke følgene innen kort tid. Det blev ingen god tid for det norske folk. Mange vonde makter kom til å gå løse og glupske omkring. Vi måtte skynde oss å bygge kirken op igjen på gammel god grunn.

Jeg vet det går an å være en kristen, om man ikke står i den norske statskirke. Men ennu er det så, at ingen ordening av folkets kristenliv i dette land har passet bedre for oss enn den som den norske kirke dyr oss. La oss takke Gud for den.

Men best takker vi ved å hjelpe kirken til å bli det den skulde være for vårt folk — bli det helt og sant. Vi vil så gjerne legge det hele ansvar i så måte over på prestene. Det er galt; vi har alle ansvar. Hvorfor er vi f. eks. ikke flittigere til å gå i kirken? — Jeg er ikke religiøs, sier du kanskje. Ja, mon det — er du aldeles sikker på det? Mange mennesker som har det travelt med å forsikre med munnen, at religiøse er de da ikke — de sliter med religiøse spørsmål mer enn nogen vet. — Inderst inne. Det er sannheten det. Og selv om du gikk til kirke uten egentlig religiøs trang — du vilde som et tenkende menneske finne prekenen verd å høre på allikevel.

Og som du går jevnt til kirke, vil du også begynne å se dig mer om i kirkehuset og. Det er Guds hus — og ditt hus. Her gikk dine fedre ut og inn. Her sat de med sin sorg og sin lykke. De vilde gjerne ha Guds ord om medgang og motgang. De holdt av dette hus. — Så begynner du gjerne å tenke dig om. Var det ikke et og annet som kunde gjøre din kirke endda vakrere og triveligere. Det blir en glede for dig å være med på alt slikt. Du begynner å trives i dine fedres kirke. Det blir dig kjærst å komme ofte igjen.

Du skjømmer ikke bort dig selv med dette. Du blir ikke urolig og ulykkelig av det. Tvertimot.

Der utenfor kirkeveggen har du mange av din slekt, kanhende. Glem ikke heller å se til dem under din kirkegang. Hvis du selv lå der vilde du gjerne, at folket ditt skulde minnes dig. Er kirkegården en ver-

dig og vakker plass for dine kjære? Kanskje du ser noget som kunde gjøre den vakrere.

Her skal du selv hvile engang. Gjør dig fortrolig med det. Det er ikke vondt ment av Vårherre, at vi skal nødes til å fare hit. Den som kommer hit i Jesu navn, sover godt.

Bjørn frå landet
(i «Østerdalens Avis»)

Gudstenerer.

Fastelags søndag, 2. mars: Totland.

1. s. i fasta, 9. mars: Davik.

2. s. i fasta, 16. mars: Rugsund.

3. s. i fasta, 23. mars: Aalfot.

Midfaste s., 30. mars: Davik.

Maria budskaps s., 6 april: Rugsund.

Palmesøndag, 13. april: Totland.

Skjortorsdag, 17. april: Rugsund.

Langfredag, 18. april: Davik.

1. påskedag, 20 april: Davik.

2. påskedag, 21. april: Aalfot.

1. s. etter påske, 27. april: Totland.

Ved alle gudstenerer er det altgang, dersom nokon ynskjer det. Har ein tenkt seg til å gå til altars, bjr ein ikkje la det vera fordi det er terre få, ein 2—3, som går.

Kyrkjeleg statistikk for 1929.

	Davik	Rugsund	Aalfot	Tils.
Dyppte	14	40	10	64
Utanfor ekteskap ...	0	2	0	2
Ektevigde	4	12	1	17
Vigde andre stader	1	8	0	7
Konfirmera	11	23	5	39
Jordfeste	20	31	9	60
Nattverdsgjester ...	301	422	80	803
Prosent av folketallet	28.64	21.37	21.51	23.63

Notisar.

Rugsund sokneråd har til formann og nestformann for 1930 valt oppatt kyrkjesongar Hausle og Johs. Nore.

Davik sokneråd har valt oppatt som formann soknepresten og som nestformann Hiltmar Kjøllesdal.

Øfringar i Davik kyrkje i 1930: 1. påskedag til Menighetsfakultetet, 1. pinsedag til heidningmisjonen, ved Olsok-festen til Moster-kyrkja og 1. juledag til sanitetsforeninga.

Ektevigde: 16. januar i Davik: Obr. Ragnvald Mathiasen Remme, Stårheim, og Sigrid Johannesdtr. Hundeide, Levdalsbakke. — 31. januar i Totland. Chauffør Ragnvald Andersson Nore og Margit Samsonsdtr. Aaheim, Vanyiven.

Til kyrkje i Kjølisdal kom inn ved basar i Kjølisdal skule 28. desember ikr. 300 kroner.

Fødselsmelding. Barnefødsel skal etter lova meldast til soknepresten seinast 1 månad etter fødselen. Det er foreldra som skal gjera dette. Ogso dødfødde skal meldast. Har ein ei av dei tilsette jordmøder til stades, får ein av henne eit skjema som ein skal fylla nøyje ut og so senda til presten. Er ikkje jordmor henta, må ein senda melding i vanleg brev. Etter straffelova § 339, 1 kan ein ileggjast bøter, dersom ein forsømer denne meldinga!

Dødsfall skal straks meldast, fyrst til lensmannen og so til presten. Det er ulovleg å kasta upp grav på ein kyrkjegard fyrr dette er gjort. Dei opplysningar som presten skal ha til kyrkjeboka er: 1. Dødsdag. 2. Gravleggjingsdag. 3. Fullt namn, ogso farsnamn; stilling eller arbeid; um gift, ugift, enkjemann, enkje. 4. For born og gifte kvinner: Namnet til faren eller mannen, 5. For gifte: Fødselsdag og år for den attlevande ektemaken. 6. Fødselsår og dag. 7. Fødestad. 8. Bustad. 9. Døds-orsak. 10. Um doktor var tilkalla. 11. Um dødsfallet er meldt til lensmannen. — Eg vil be alle gravarar og dei som fører tilsyn med kyrkjegardane å notera dette, og so få desse opplysningar i kvart enkelt tilfelle, dersom ikkje vedkomande meldar har vore hjå presten.

Melding um alt slags nytt av kristeleg og kyrkje-leg interesse er det meininga å ta upp millom desse »notisar« i bladet. Eg bed alle gjeva meg slike meldingar, munnleg eller skriftleg: Um møte, basarar, festar, talarar, emissærar, foreiningar, sun- dagsskular, ungdomsarbeid, avhaldsarbeid o. s. v. Dermed gjev ein bladet ei god hjelp.

Rugsund sokneråd vedtok på sitt siste møte å råda til, at ein i Rugsund kyrkje får tvo nye tavler til salmenummer. Det er å vona at soknestyret går med på dette. Det har lenge vore klaga over, at ein lengst ute i kyrkja har vanskeleg for å sjå tala. Dei nve tavlane hør vera i same stil som dei gamle, men kan vel vera noko mindre.

Orgelsaken i Davik.

Det er nu snart i9 år siden det første skritt blev tatt til å få orgel i Davik kirke. Den 25. september 1911 blev innsatt i bank-en 50 kroner på »Davik kirkes orgelfond«; det var gave fra L. P. Lefdal. I 1915-16 tok provst Eide saken op, og der blev tegnet store bidrag. Det så ut til å skulle gå hurtig og lett i denne økonomisk så briljante tid. Men forskjellige

atter møter, nemlig den tro, at noget av de innbetalte orgelpenger blev brukt til å kjøpe tyske Mark, da man tenkte på å kjøpe orgel i Tyskland: Det er ikke tilfelle; alle de innbetalte penger står i Davik sparebank.

Ved utgangen av 1924 var der i banken 1685 kr. Året efter blev der i kretsene Endal, Davik, Dombestein og Haus foretatt ny tegning av bidrag. Det gikk meget godt; der blev lovet omkring 6 100 kr. som skulde være helt innbetalt i 1930. Av dette kom ca. 4 000 på Davik, ca. 1 100 på Endal, ca. 500 på hver av de to andre kretser. Man gjorde da regning på, at der i 1930 skulde være adskillig over 8000 kr. (med rentene), og at man da skulde kunne bestille orgelet

De første par år gikk det ganske bra med innbetalingene. Det ernu på bankboken 5 700 kr. Fondet har altså siden 1925 øket med med 4 000 kr.; i og for sig et meget pent resultat. Men ennu er der langt frem til 8 000.

Det står da nu til folk selv hvordan det skal bli. Spesielt beror det paa folket i Davik krets. Jeg hitsetter nogen tall for å vise hvordan stillingen er. For årene 1926 —28 er i Endal krets bare 35 kr. som ikke er innbetalt i rett tid; i Haus bare 25 kr.; på Dombestein ca. 80 kr. I Davik krets er der i disse år ca. 900 kr. i »restanser«; i 1928 er av 52 tegnede bidrag innkommet bare 14.

Jeg vil be om at man ikke tar det ille op, at jeg retter en særlig appel til Davik krets. Den er hovedkretsen. Svikter den er alt håp ute, og det er ikke engang riktig å fordre inn flere bidrag i de andre kretser. Vel. ingensteds er kirkesøkning og altergang så god som her. Jeg har hat inntrykk av at man hadde virkelig interesse for orgelet; at det vil ha meget å si for gudstjenesten, er jo klart. Visst er tidene vanskelige og skattene store. Men skulle det ikke la sig gjøre, også her, å avse en 5 eller 10 krone for året til kirkeorgelet? Hvis man da ønsker å få et orgel?

Dersom hovedkretsen gjør sitt beste, er der ennu godt håp om, at man kan få orgelet i 1931. Det er 20 år efter at den første gave blev gitt!

R. S.